

[Jens Foged.]

taget interesseret i, at ordningerne omkring boligområdet er så permanente som overhovedet muligt og ikke mindst på det skattemæssige område, sådan at den enkelte, hvad enten det er lejer, eller det er ejer, kan vide, hvilke vilkår han skal leve under på længere sigt. Derfor håber jeg, at finansministeren, selv om det her er en 2 års lov, allerede nu vil begynde at overveje, hvordan det skal være efter 1974. Det bør jo være sådan, at de, der køber huse i dag eller lejer lejligheder eller køber ejerlejligheder, allerede nu ligesom kan få en fornemmelse af, under hvilke økonomiske, skattemæssige vilkår de vil komme til at leve.

Med hensyn til de udtalelser, der er kommet fra hr. Grünbaum vedrørende landbrugets stuehuse, så er jeg enig med ham så langt, at enhver bolig, uanset erhverv, skal behandles så ensartet som overhovedet muligt. Alligevel har jeg indtrykket af, at hr. Grünbaum ligesom driver jagt på landbrugets stuehuse. Vi har endnu ikke haft et helt år til at se, om vurderingen er, som den skal være, om den er helt i harmoni med alle andre huse. Det er, som om hr. Grünbaum heller ikke vurderer landbrugsstuehusenes beliggenhed i forhold til veje, skoler og forretninger. Der er så mange ting, der har betydning, og det bør da sådan set indgå i vurderingen, og så skal procenten naturligvis sættes rigtigt. De oplysninger, som hr. Grünbaum lige omtalte at vi har fået i 21 mands udvalget, går da for øvrigt ud på, at for de mindre stuehuse lå den tidligere skønsmæssige vurdering noget højere end den procentsats, som fastsættes i loven. Det behøver dog ikke være udtryk for, at det er procentsatsen, der er forkert. Jeg mener, at det var den skønsmæssige vurdering, der var sat for højt for disse boliger; den var helt oppe på 4,7 og 4,8 pct. Det gjaldt de mindre ejendomme, medens de større ejendomme ligesom lå på en lidt lavere procentsats, og den er derfor her blevet hævet.

Derfor må jeg da udtale tilfredshed med, at den procentsats, der kom til at gælde, og som jeg stadig væk anser for at være rigtig, indebar dette, at de mindre stuehuse kom en lille smule ned i vurdering og de større huse en lille smule op. Jeg tror, der er sket en udjævning, som er så korrekt, som vi overhovedet kan få den inden for et område,

hvor der trods alt er tale om et skøn. Vurderingen er jo også et skøn, men den var nødvendig, for at man kunne arbejde rimeligt med kildeskatteordningen, og for at den enkelte borger ikke skal være nærmest retsløs. Når der skal diskuteres med skattemyndighederne, er det bedre at have en vurdering, hvorover der kan klages; derefter kan man få en retskendelse om det, og så er det i orden, så ved man, hvad der skal stå på forskudsskemaet. Jeg anser sådan set det, vi er nået til for stuehusenes vedkommende, for at være noget nær det rigtige. Naturligvis er vi villige til at diskutere det videre i udvalgene og se på, om der skulle være uhyrligheder, men på forhånd tror jeg, at vi har truffet noget nær det rigtige.

Som sagt tiltræder vi forslaget om procenterne, men er villige til at diskutere de andre ting.

Helge von Rosen: Lovforslaget forekommer mig hensigtsmæssigt med fastsættelsen af lejeværdierne for resten af boligforligets 8 års periode, årene 1972 og 1973. Der er jo ingen grund til at tage det spørgsmål op år for år, når det allerede nu kan fastlægges til orientering for de pågældende.

Satserne giver mig ikke anledning til bemærkninger. For huse, der er vurderet før 14. almindelige vurdering, er det jo simpelt hen boligforligets satser, der er anvendt, og for de senere vurderede eller ombyggede huse og for landbrugets stuehuse er satserne blot en videreførelse af den gradvise forhøjelse, der blev fastlagt sidste forår.

Jeg er enig med hr. Grünbaum i, at det vil være naturligt, at vi under udvalgsbehandlingen får ny orientering og optager nye drøftelser om, hvordan det nye system for fastsættelse af stuehusenes lejeværdi er kommet til at virke, og drøfter igen, om det er rimeligt også i sin totalvirkning. Jeg er derimod ikke sikker på, at jeg er enig med hr. Grünbaum — bortset fra det principielle — i hans kritik af det nye system for stuehusene. Principielt er jeg enig med ham i, at det system, vi havde tidligere, hvor man skulle følge den leje, som kunne opnås ved udlejning af det pågældende, var egnet til at skabe rimelighed imellem landbrugsboliger og andre boliger og imellem landbrug af forskellig størrelse og i forskellige landsdele. Det var udmærket principielt, men i praksis